

YARGITAY
21. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2007/19869
Karar No. 2007/6065
Tarihi: 17.04.2008

İlgili Kanun / Madde
818 S.BK/41
4857 S.İşK/77

- ***İŞ KAZASINDAN DOĞAN TAZMİNAT***
- ***KUSUR RAPORUNUN ILO VE DÜNYA SAĞLIK ÖRGÜTÜNÜN BELİRLEDİĞİ İLKELERE UYGUN DAĞILMASININ GEREKMESİ***

ÖZETİ:

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ile Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) ortak komisyonunda işçi sağlığının esasları: Bütün işkollarında işçinin fiziksel, ruhsal ve Sosyo Ekonomik bakımdan sağlığını en üst düzeye çıkarmak ve bunun devamını sağlamak; çalışma şartları ve kullanılan zararlı maddeler nedeni ile işçi sağlığının bozulmasını engellemek; her işçiyi kendi fiziksel ve ruhsal yapısına uygun işte çalıştırmak; özet olarak, işin işçiye ve işçinin işe uyumunu sağlamak olarak tanımlanmaktadır. Belirlenen amaçlara ulaşmak, dolayısıyla iş kazalarını ve meslek hastalıklarını önlemek temel sorumluluktur (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 08.11.2006 gün ve E:2006/10-696, K:2006/704 sayılı kararı).

Somut olayda 27.09.2006 günlü bilirkişi raporunda, işverenin %60, işçinin ise %10 oranında kusurlu olduğu belirtilmiştir. Ancak, hükme dayanak alınan bu raporda, bilirkişinin İş Kanunu'nun 77. maddesinin öngördüğü koşulları göz önünde bulundurmadan ve özellikle işyerinde kullanılan makinenin eski teknoloji ve koruyucusu olmayan bir daire demir testere tezgâhı olduğunu ve bundan dolayı çalışanların iş güvenliğinin kendi dikkatlerine bırakılamayacağı prensibini göz ardı ederek, davacı işçiye fazla kusur izafe ettiği anlaşılmıştır. Hal böyle olunca, kusur raporunun hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez.

Davacı, iş kazası sonucu maluliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulünü karar varmıştır. Hükümün taraf vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Zehra Ayan tarafından düzenlenen raporla dosyadaki Kâğıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki

karar tespit edildi.

Dava, iş kazası sonucu sürekli iş göremezliğe maruz kalan işçinin uğramış olduğu maddi ve manevi zararın giderilmesi istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Zararlandırıcı olaya maruz kalan işçi, olay günü, davalıya ait işyerinde, daire demir testere tezgâhında 1 cm kalınlığında ve 2x7 cm. ebadındaki demir lamayı açılı biçimde kesme işlemi yaparken, daire testere tezgâhının kesici bıçağına temas eden sağ elinin üç parmağının kesilmesi sonucu, %23 oranında meslekte kazanma gücünü yitirmiştir,

İşçilerin iş kazalarına uğramalarını ve meslek hastalığına tutulmalarını önlemek, sağlıklı ve güvenli çalışma ortamını oluşturmak için alınması gereken önlemler dizisi "iş sağlığı ve güvenliği" olarak nitelendirilmektedir.

4857 Sayılı İş Kanunu'nun 77. maddesi uyarınca işverenler işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması için gerekli her türlü önlem almak, araç ve gereçleri noksansız bulundurmak, işçiler de iş sağlığı ve güvenliği konusunda alınan her türlü önleme uymakla yükümlüdürler. İşverenler işyerinde alınan iş sağlığı ve güvenliği önlemlerine uyulup uyulmadığını denetlemek, işçileri karşı karşıya buldukları mesleki riskler, alınması gerekli tedbirler yasal hak ve sorumlulukları konusunda bilgilendirmek ve gerekli iş sağlığı ve güvenliği eğitimini vermek zorundadırlar. Anılan madde ile, işverenlere, işçi sağlığı ve iş güvenliği kavramından kapsamlı olarak, her türlü önlemi almak yanında, bir anlamda objektif özen yükümlülüğü de öngörülmektedir. Bu itibarla işverenin, mevzuatın kendisine yüklediği tedbirleri, İşçinin tecrübeli oluşu veya dikkatli çalıştığı takdirde gerekmeyeceği gibi bir düşünce ile almaktan sarfınazar etmesi kabul edilemez.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ile Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) ortak komisyonunda işçi sağlığının esasları: Bütün işkollarında işçinin fiziksel, ruhsal ve Sosyo Ekonomik bakımdan sağlığını en üst düzeye çıkarmak ve bunun devamını sağlamak; çalışma şartları ve kullanılan zararlı maddeler nedeni ile işçi sağlığının bozulmasını engellemek; her işçiyi kendi fiziksel ve ruhsal yapısına uygun işte çalıştırmak; özet olarak, işin işçiye ve işçinin işe uyumunu sağlamak olarak tanımlanmaktadır. Belirlenen amaçlara ulaşmak, dolayısıyla iş kazalarını ve meslek hastalıklarını önlemek temel sorumluluktur (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 08.11.2006 gün ve E:2006/10-696, K:2006/704 sayılı kararı).

Somut olayda 27.09.2006 günlü bilirkişi raporunda, işverenin %60, işçinin ise %10 oranında kusurlu olduğu belirtilmiştir. Ancak, hükme dayanak alınan bu raporda, bilirkişinin İş Kanunu'nun 77. maddesinin öngördüğü koşulları göz önünde bulundurmadan ve özellikle işyerinde kullanılan makinenin eski teknoloji ve koruyucusu olmayan bir daire demir testere tezgâhı olduğunu ve bundan dolayı çalışanların iş güvenliğinin kendi dikkatlerine bırakılamayacağı prensibini göz ardı ederek, davacı işçiye fazla kusur izafe ettiği anlaşılmıştır. Hal böyle olunca, kusur raporunun hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez.

Mahkemece yapılacak iş, işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında uzman üç kişilik bilirkişi heyetine konuyu yeniden İş Kanunu'nun 77. maddesi ve işyerinin niteliğine göre işyerinde uygulanması gereken İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü'nün ilgili maddeleri çerçevesinde incelemek, alınan raporu, dosyadaki bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirerek, sonucuna göre karar vermektir ibarettir.

Mahkemece, bu maddi ve hukuki olgular göz önünde tutulmaksızın yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, bozma nedenine göre tarafların diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, temyiz harcının istek halinde davacıya iadesine, 17.04.2008 gününde oybirliği ile karar verildi.

